

Dàn ý Cảm nhận khổ thơ cuối bài thơ Sang thu

I. Dàn ý chi tiết

1. Mở bài

Giới thiệu tác phẩm: Hạ qua thì thu đến. Thu đến mang theo những cảm xúc bất chợt để lại trong lòng người đọc những bồi hồi, xao xuyến về một mùa thu nồng nàn, êm ái. Tất cả những điều đó đã được Hữu Thỉnh thể hiện rất thành công qua khổ cuối bài thơ “Sang thu”

2. Thân bài

- Mở đầu khổ thơ vẫn là cái nắng, vẫn là cơn mưa mùa hạ nhưng tất cả đang “vội dần”, đang ngày một nhạt đi.
- Mùa hạ như đang níu kéo lại chút không gian cho chính mình nhưng rồi cũng phải giật mình nhận ra rằng thu đã đến và mùa hạ phải nhường chỗ cho thu để đến một chân trời khác.
- Ở hai câu thơ tiếp theo, bằng nghệ thuật ẩn dụ sâu sắc, Hữu Thỉnh đã kết thúc khổ thơ qua hai câu văn thấm đẫm triết lý đáng để ta phải suy ngẫm
- “Sấm” – là hiện tượng quen thuộc của thiên nhiên xuất hiện trước hoặc trong cơn mưa lớn, “cây đứng tuổi” – theo nghĩa dễ hiểu nhất thì đó chỉ là những cái cây đã nhiều tuổi vì sống lâu năm.
- Từ hai hình ảnh quen thuộc đó, tác giả muốn gửi đến người đọc những chiêm nghiệm, triết lý về cuộc đời.
- + “Sấm” ở đây vừa là một hiện tượng tự nhiên vừa là những thăng trầm, sóng gió của cuộc đời.
- + Còn “hàng cây đứng tuổi” – tức chỉ người từng trải, những con người đã nếm được hết mùi vị ngọt ngào, cay đắng, mặn mà hay chua chát của cuộc sống. Họ là người đã đủ trưởng thành để vượt qua những sóng gió của cuộc đời.

3. Kết bài

Qua bốn câu thơ ta vừa thấy được khả năng quan sát tinh tế vừa thấy được ngòi bút tài năng của tác giả. Đó cũng là lí do khiến “Sang thu” luôn có một chỗ đứng nhất định trong lòng người đọc.

Cảm nhận về khổ cuối của bài thơ Sang thu mẫu 1

Cuối hạ đầu thu luôn là những khoảnh khắc lòng người đông đầy cảm xúc lẫn lộn. Đó là những chơi vui nhưng xuyến xao và chút âu lo vẩn vơ. Mỗi phút giây qua đi dù là mỏng manh nhưng cũng dư âm dư tình đến luyến lưu. Dòng cảm xúc bất tận ấy được Hữu Thỉnh bắt trọn và phô diễn dưới ngòi bút tài hoa:

*“Vẫn còn bao nhiêu nắng
Đã vơi dần cơn mưa
Sấm cũng bớt bất ngờ
Trên hàng cây đứng tuổi”*

Vẫn là những tia nắng những hạt mưa tinh nghịch của mùa hạ nhưng chỉ là “vẫn còn” “vội dần”. Những trưa nắng oi ả, gay gắt hay những trận mưa bất chợt, ào ào của mùa hạ bây giờ chỉ còn phảng phất, rải rác. Dường như mùa hạ vẫn đang vẫn vương điều chi, vẫn muốn lưu lại chút hương sắc của mình với đất trời tạo hóa. Như để lại chút thương chút nhớ hạ gieo vào lòng đất một chút mưa cuối mùa ngọt ngào, một chút nắng nhẹ nhàng. Nhưng dù có níu kéo thì hiện thực vẫn cứ thể chảy trôi, thời gian vẫn cứ tuần hoàn dù chẳng đành lòng nhưng hạ vẫn phải chấp nhận rời xa để nhường chỗ cho Thu sang. Thu sang mang khoác cho cảnh vật cho thiên nhiên những khí sắc mới, đặc trưng riêng biệt:

*“Sấm cũng bớt bất ngờ
Trên hàng cây đứng tuổi”*

Sấm là hiện tượng tự nhiên của thời tiết. Sấm thường xuất hiện sau những cơn mưa giông, cơn mưa rào vào mùa hạ. Hàng cây đứng tuổi là chỉ những cây cổ thụ lâu năm. Đây là một hình ảnh tả thực của tự nhiên. Sau những cơn mưa rào thì sấm hay xuất hiện gần những cây có tán lá rộng, to- thường là những cây cổ thụ. Khi bước sang thu sấm đã chẳng còn tinh nghịch như thế nữa mà đã vội bớt dần bởi nó biết mùa thu là mùa của yêu thương của những nhẹ nhàng dịu êm. Thế nhưng có lẽ cái ẩn ý mà Hữu Thỉnh muốn gửi gắm có lẽ chẳng dừng lại ở đó. Ẩn sau cái lớp nghĩa thực kia là một chuỗi những suy tư lắng sâu. Sấm, mưa biểu trưng cho những giông bão, khó khăn. Ở đây tác giả dùng hàng cây chứ không dùng cây-gọi sự liên kết, gắn bó. Hàng cây đứng tuổi là hình ảnh ẩn dụ chỉ cả một thế hệ, đó là những con người đã đi qua hết nửa cuộc đời, đã nếm trải những đắng cay ngọt ngào của dòng đời xô bồ. Chính những trải nghiệm ấy đã khiến họ trở nên kiên cường, mạnh mẽ, biết cách đối mặt với giông tố, khó khăn, không còn lung lay, xao động trước những cơn “sấm” ồn ả. Gửi cái nhìn xa xăm hơn nữa, Hữu Thỉnh muốn hướng đến tình yêu Tổ quốc thiết tha, ông bày tỏ thái độ ngưỡng mộ, ngợi ca sức mạnh dũng cảm, kiên trung bất khuất, đoàn kết của dân tộc Việt Nam trong suốt những năm tháng chiến đấu gian khổ bảo vệ nền độc lập, tự do, hòa bình cho dân tộc.

Trong ý thơ trên còn có mang đậm một quan điểm nhân sinh sâu sắc, cũng giống như mùa thu bình yên và lặng lẽ, con người ta khi đã đến cái tuổi xế chiều, khi đã trải qua những năm tháng bão giông sẽ chẳng còn những bông bột, thật bình thản và nhẹ nhàng để cảm nhận và suy tư.

Chỉ với những câu thơ ngắn gọn, từ ngữ dân dã, giản dị bằng cái chất cái hồn lãng mạn của mình Hữu Thỉnh đã vẽ ra một bức tranh thu độc đáo. Cái hồn quê chân chất cái mùi của đất của thiên như mở ra sau mỗi vần thơ. Tinh tế nhẹ nhàng và lắng sâu. Lòng người vì thế cũng như trải dài ra, nao nao đến từng phút giây. Hình ảnh quê hương đất nước thật đẹp, thật yên bình và đầy dư vị.

Cảm nhận về khổ cuối của bài thơ Sang thu mẫu 2

Cuối hạ, thu đến mang theo những cảm xúc bất chợt để lại trong lòng ai những bồi hồi, xao xuyến về một mùa thu nồng nàn, êm ái. Ngày hạ đi để nhường chỗ cho nàng thu dịu dàng bước tới, sự chuyển mình giữa hai mùa thật nhẹ nhàng và ngập ngừng như lưu luyến, vẫn vương một cái gì đó của thời đã qua. Khoảnh khắc ấy

thật đẹp, nhưng không phải ai cũng dễ dàng nhận thấy. Riêng nhà thơ Hữu Thỉnh thì khác, ông đã có một cái nhìn thật tinh tường, một cảm nhận thật sắc nét và một cách sống hòa hợp với thiên nhiên nên mới có thể vẽ lại bức tranh in dấu sự chuyển mình của đất trời qua bài thơ "*Sang Thu*" – linh hồn của cả bài thơ chỉ vền vẹn trong hai từ thể thôi, song ý nghĩa sâu sắc chất chứa trong hai từ ngắn ngủi ấy lại không hề ít. Và có lẽ những ý nghĩa đó, lại tập trung nhiều hơn vào khổ thơ cuối bài:

"Vẫn còn bao nhiêu nắng
Đã vơi dần cơn mưa
Sấm cũng bớt bất ngờ
Trên hàng cây đứng tuổi"

Mở đầu khổ thơ vẫn là nắng và mưa của mùa hạ đầy thôi, nhưng chỉ là "*vẫn còn*" và "*vơi dần*" – tất cả ngày một nhạt đi, chứ không như cái nắng gay gắt, chói chang cùng cơn mưa rào, xối xả của một mùa hạ sôi động nữa. Dường như vẫn còn luyến tiếc lắm, nhưng cuối cùng hạ vẫn phải chấp nhận rằng: "*thu sang*" và hạ phải đến một chân trời khác. Bằng nghệ thuật ẩn dụ sâu sắc, Hữu Thỉnh đã kết thúc khổ thơ qua hai câu văn thâm trầm triết lý đáng để ta phải suy ngẫm:

"Sấm cũng bớt bất ngờ
Trên hàng cây đứng tuổi."

"*Sấm*" - đơn thuần là một hiện tượng đặc trưng của mùa hạ khi trước và sau cơn mưa lớn, "*cây đứng tuổi*" - theo nghĩa dễ hiểu nhất thì đó chỉ là những cái cây đã nhiều tuổi vì sống lâu năm. Nhưng điều mà Hữu Thỉnh muốn gửi đến chúng ta đâu chỉ là những điều giản đơn đến thế, mà "*sấm*" ở đây cũng được xem là những thăng trầm, sóng gió của vòng đời luôn thay đổi và qua những gian nan, thử thách ấy, con người cũng sẽ đổi thay một cách mạnh mẽ hơn và vững vàng hơn. Hình ảnh "*hàng cây đứng tuổi*" - tức chỉ người từng trải, những con người đã nếm được hết mùi vị ngọt ngào, cay đắng, mặn mà hay chua chát của cuộc sống và tất nhiên, khi họ đã trải nghiệm qua những khó khăn đó thì giờ đây sẽ không phải rơi vào tình thế xao động hay lung lay trước những biến cố của vòng xoáy cuộc đời nữa. Nhìn sâu hơn qua hai câu thơ trên, Hữu Thỉnh cũng muốn nói lên sức mạnh của dân tộc Việt Nam thật kiên cường và bất khuất, thật dũng cảm và mạnh mẽ chống lại bọn giặc ngoài xâm để gửi trọn niềm tin yêu đến Tổ quốc, quê hương và bảo vệ bờ cõi nước nhà. Từ bao nỗi suy tư của mình, Hữu Thỉnh đã góp phần làm cho cả bài thơ và khổ thơ cuối thêm nhiều ý nghĩa sâu sắc, in dấu trong lòng người đọc một ấn tượng khó phai mờ về một mùa thu tha thiết, nồng hậu và cả mùa hạ sôi động của dĩ vãng. Cũng chính vì lẽ đó, mà ta cảm thấy yêu thiên nhiên hơn, yêu cái giao mùa và sự chuyển biến của đất trời trên quê hương mình, cũng như yêu vòng tuần hoàn máu chạy khắp cơ thể qua chính con tim này!

Cảm nhận về khổ cuối của bài thơ Sang thu mẫu 3

Hạ qua thì thu đến. Thu đến mang theo những cảm xúc bất chợt để lại trong lòng người đọc những bồi hồi, xao xuyến về một mùa thu nồng nàn, êm ái. Tất cả những điều đó đã được Hữu Thỉnh thể hiện rất thành công qua khổ cuối bài thơ "*Sang thu*":

"*Vẫn còn bao nhiêu nắng*

*Đã voi dần cơn mưa
Sấm cũng bớt bất ngờ
Trên hàng cây đứng tuổi*

Mở đầu khổ thơ vẫn là cái nắng, vẫn là cơn mưa mùa hạ nhưng tất cả đang “vội dần”, đang ngày một nhạt đi. Nắng đã không còn chói chang, mưa cũng không xối xả như những ngày hè. Mùa hạ như đang níu kéo lại chút không gian cho chính mình nhưng rồi cũng phải giật mình nhận ra rằng thu đã đến và mùa hạ phải nhường chỗ cho thu để đến một chân trời khác. Tác giả đã chọn hai hình ảnh đặc trưng nhất của mùa hạ để chào đón mùa thu. Đó phải chăng vừa là sự lưu luyến mùa hạ vừa là báo hiệu rõ ràng nhất rằng thu đang về?

Ở hai câu thơ tiếp theo, bằng nghệ thuật ẩn dụ sâu sắc, Hữu Thỉnh đã kết thúc khổ thơ qua hai câu văn thắm đẫm triết lý đáng để ta phải suy ngẫm:

*“Sấm cũng bớt bất ngờ
Trên hàng cây đứng tuổi.”*

“Sấm” – là hiện tượng quen thuộc của thiên nhiên xuất hiện trước hoặc trong cơn mưa lớn, “cây đứng tuổi” – theo nghĩa dễ hiểu nhất thì đó chỉ là những cái cây đã nhiều tuổi vì sống lâu năm. Từ hai hình ảnh quen thuộc đó, tác giả muốn gửi đến người đọc những chiêm nghiệm, triết lý về cuộc đời. “Sấm” ở đây vừa là một hiện tượng tự nhiên vừa là những thăng trầm, sóng gió của cuộc đời. Còn “hàng cây đứng tuổi” – tức chỉ người từng trải, những con người đã nếm được hết mùi vị ngọt ngào, cay đắng, mặn mà hay chua chát của cuộc sống. Họ là người đã đủ trưởng thành để vượt qua những sóng gió của cuộc đời.

Ở đoạn thơ cuối Hữu Thỉnh đã liệt kê hàng loạt những đặc trưng của mùa hạ để thể hiện sự chuyển mình của đất trời. Cái hay của nhà thơ là ông không hề miêu tả cảnh sắc trời thu nhưng vẫn khiến người đọc cảm nhận được thu đang đến rất gần. Qua bốn câu thơ ta vừa thấy được khả năng quan sát tinh tế vừa thấy được ngòi bút tài năng của tác giả. Đó cũng là lí do khiến “Sang thu” luôn có một chỗ đứng nhất định trong lòng người đọc.

Cảm nhận về khổ cuối của bài thơ Sang thu mẫu 4

Cái nắng gắt của mùa hạ qua đi nhường chỗ cho sự êm ái của mùa thu sự dịu dàng dễ chịu ấy làm cho con người trào dâng bao cảm xúc. Chính sự chuyển mùa giữa hai mùa ấy thật nhẹ nhàng và ngập ngừng như lưu luyến, vẫn vương một cái gì đó của thời đã qua.

Khoảnh khắc ấy thật đẹp, nhưng không phải ai cũng dễ dàng nhận thấy. Riêng nhà thơ Hữu Thỉnh lại khác ông có cái nhìn thật tinh tường một cảm nhận thật sắc nét và một cách sống hòa hợp với thiên nhiên nên mới có thể vẽ lại bức tranh in dấu sự chuyển mình của đất trời qua bài thơ "Sang Thu" - linh hồn của cả bài thơ chỉ vền vẹn trong hai từ thể thôi, song ý nghĩa sâu sắc chất chứa trong hai từ ngắn ngủi ấy lại không hề ít. Và có lẽ những ý nghĩa đó, lại tập trung nhiều hơn vào khổ thơ cuối bài:

*"Vẫn còn bao nhiêu nắng
Đã vơi dần cơn mưa*

*Sấm cũng bớt bất ngờ
Trên hàng cây đứng tuổi"*

Mở đầu khổ thơ vẫn là nắng và mưa của mùa hạ đầy thôi, nhưng chỉ là "vẫn còn" và "vội dần", tất cả ngày một nhạt đi, chứ không như cái nắng gay gắt, chói chan cùng cơn mưa ào, xối xả của một mùa hạ sôi động nữa. Dường như vẫn còn luyến tiếc lắm, nhưng cuối cùng hạ vẫn phải chấp nhận rằng: "thu sang" và hạ phải đến một chân trời khác. Bằng nghệ thuật ẩn dụ sâu sắc, Hữu Thỉnh đã kết thúc khổ thơ qua hai câu văn thấm đẫm triết lý đáng để ta phải suy ngẫm:

*"Sấm cũng bớt bất ngờ
Trên hàng cây đứng tuổi."*

"Sấm" - đơn thuần là một hiện tượng đặc trưng của mùa hạ khi trước và sau cơn mưa lớn, "cây đứng tuổi" - theo nghĩa dễ hiểu nhất thì đó chỉ là những cái cây đã nhiều tuổi vì sống lâu năm. Nhưng điều mà Hữu Thỉnh muốn gửi đến chúng ta đâu chỉ là những điều giản đơn đến thế, mà "sấm" ở đây cũng được xem là những thăng trầm, sóng gió của vòng đời luôn thay đổi và qua những gian nan, thử thách ấy, con người cũng sẽ đổi thay một cách mạnh mẽ hơn và vững vàng hơn.

Hình ảnh "hàng cây đứng tuổi" - tức chỉ người từng trải, những con người đã nếm được hết mùi vị ngọt ngào, cay đắng, mặn mà hay chua chát của cuộc sống, và tất nhiên khi họ đã trải nghiệm qua những khó khăn đó, thì giờ đây sẽ không phải rơi vào tình thế xao động hay lung lay trước những biến cố của vòng xoáy cuộc đời nữa. Nhìn sâu hơn qua hai câu thơ trên, Hữu Thỉnh cũng muốn nói lên sức mạnh của dân tộc Việt Nam thật kiên cường và bất khuất, thật dũng cảm và mạnh mẽ chống lại bọn giặc ngoài xâm để gửi trọn niềm tin yêu đến Tổ quốc, quê hương và bảo vệ bờ cõi nước nhà.

Từ bao nỗi suy tư của mình, Hữu Thỉnh đã góp phần làm cho cả bài thơ và khổ thơ cuối thêm nhiều ý nghĩa sâu sắc, in dấu trong lòng người đọc một ấn tượng khó phai mờ về một mùa thu tha thiết, nồng hậu và cả mùa hạ sôi động của dĩ vãng nữa. Cũng chính vì lẽ đó, mà ta cảm thấy yêu thiên nhiên hơn, yêu cái giao mùa và sự chuyển biến của đất trời trên quê hương mình, cũng như yêu vòng tuần hoàn máu chảy khắp cơ thể qua chính con tim này

Cảm nhận về khổ cuối của bài thơ Sang thu mẫu 5

Mùa thu mang một nét độc đáo cùng những dư vị, cảm xúc trầm buồn, bởi vậy mà có biết bao thi nhân đều rung động trước thu, và viết về thu bằng những hồn thơ đẹp để với tấm lòng yêu thương, trân quý nhất. Hữu Thỉnh cũng đã dành cho thu nhiều thương yêu như thế qua bài thơ " Sang thu". Bài thơ không chỉ khắc họa vẻ đẹp của một bức tranh về thiên nhiên thu mà hơn thế còn mang đến cả những chiều sâu về triết lý qua cảnh vật thu, đặc biệt, khổ cuối bài thơ là một khổ thơ hay, đã kết tinh nhiều chiêm nghiệm sâu sắc:

*"Vẫn còn bao nhiêu nắng
Đã vội dần cơn mưa
Sấm cũng bớt bất ngờ
Trên hàng cây đứng tuổi"*

Thu vừa sang nên nhưng dư vị của hạ vẫn còn đó, chỉ có điều nó nhạt dần hơn. Nắng hạ vẫn còn sót lại, vương trên trời thủ thủ ánh sáng mê hoặc, nó không chói chang, không nóng nực như những ngày chính hạ, nắng thu dịu nhẹ, buông xuống dưới hàng cây lọt vào từng kẽ lá ánh vàng rạng rỡ, kiều diễm lạ thường. Những cơn mưa không còn nhiều và nặng hạt nữa, mưa thu mang đến sự nhẹ nhàng ru thiên nhiên và lòng người bằng những tiếng tí tách dịu êm. Mưa vội dần, nắng cũng nhạt dần nhưng chưa hết hẳn, bởi vậy mà khi bầu trời từ hạ chuyển mình sang thu cũng là lúc mà lòng người dâng lên bao nỗi niềm thương nhớ và cả bao nỗi suy tư:

Sấm cũng bớt bất ngờ

Trên hàng cây đứng tuổi

Những tiếng sấm khi những cơn mưa đến bao giờ cũng khiến ta không khỏi giật mình, hoảng sợ. Sấm chính là một hiện tượng của thời tiết báo hiệu cơn mưa sắp tới. Những hàng cây đã trưởng thành, khôn lớn, trải qua những mưa nắng, giông bão của thời tiết cũng trở nên mạnh mẽ hơn rất nhiều. Nó không còn bất ngờ với những tia sấm, ánh chớp trên bầu trời rộng lớn kia, nó vẫn đứng hiên ngang trên hành trình phát triển của mình. Bằng nghệ thuật nhân hoá, Hữu Thỉnh đã khiến cho thiên nhiên thu trở nên sinh động, có hồn hơn rất nhiều.

Bên cạnh ý nghĩa thực, khổ thơ cuối còn mang đến cho ta những tầng nghĩa ẩn dụ sâu sắc. Phải chăng "sấm" kia là những phong ba, bão tố, những thách thức, sóng gió, khó khăn trong cuộc đời mỗi chúng ta. Sấm bất chợt đến không ai biết trước cũng chẳng ai ngờ tới, chỉ là khi còn người ta đã trưởng thành hơn, chín chắn hơn họ sẽ không còn bất ngờ hay sợ hãi với những điều như thế. Khi người ta không còn trẻ nữa, khi mà những trải nghiệm trong cuộc sống đưa đến cho con người những kinh nghiệm và bản lĩnh, tạo cho họ sự vững vàng trong ý chí, dày dặn trong cách nhìn nhận và bình tĩnh hơn trong cách đối diện. Những sự bất ngờ những biến cố không còn khiến lòng người hoang mang nữa, họ chấp nhận và đối diện một cách an nhiên hơn.

Sâu hơn nữa, qua đó, ta còn thấy được hình ảnh của một dân tộc Việt Nam kiên cường, hiên ngang, dũng cảm trong những trận đánh của quân thù, của bè lũ cướp nước giành lại quê hương, Tổ quốc cho dân tộc.

Bốn câu thơ thật nhẹ nhàng mà sao khiến lòng người nhiều nghĩ suy đến thế. Phải chăng, chính tác giả cũng đang suy ngẫm về cuộc đời và con người, về những gì mà một đất nước anh hùng đã trải qua. Vắc tin rằng sau này và mãi mãi, hồn thơ thu sẽ của Hữu Thỉnh mãi nuôi dưỡng tâm hồn ta trong suốt cuộc hành trình đến với văn học, với đời sống.